

Pregó infantil de les festes de la Misteriosa Llum 2012

DESCOBRIR MANRESA

Quadern de treball 2

AQUELLA LLUM RESPLENDENT

portada del quadern de treball 2 *Aquella llum resplendent*,
de la col·lecció *Descobrir Manresa*, de Cristina Zafra

Col·lecció “Pregons institucionals”
Número 26, febrer de 2012

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió i maquetació: Inom SA

Agraïments: Associació La Misteriosa Llum i Zenobita edicions

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

**Pregó infantil de la Festa de la Misteriosa Llum a càrrec dels alumnes de 1r d'ESO de l'escola Jeroni Moragas; de 5è de primària de l'aula d'acollida de l'escola Pare Algué i de 5è curs de primària de l'escola Oms i de Prat.
17 de febrer de 2012**

Periodista

—Hola i bon dia a tots, autoritats i públic, nens i nenes! Bon dia a tothom! Em dic Xue Xu, sóc periodista i he vingut fent un viatge amb la màquina del temps, fins a la Manresa del segle XIV, perquè busco els protagonistes d'una història que és notícia i jo no conec. Perquè us voldria preguntar sobre *La Llum* i *La Sèquia*. Per què, pel què m'han dit, és per aquesta història tan antiga que ara, la ciutat està de festa; i això, sempre és important! Qui de vosaltres m'ho podria explicar?

Poble:

—Manresa està de festa, Manresa està de festa!

(exclama el públic/alumnes aixecant les mans enguantades amb guants de colors)

Pagès:

—De festa? Quina festa? No estem per festes, nosaltres! Tenim gana i set, sobretot set! Què farem sense aigua? No podem pas regar i així, què menjarem carn dels arbres? Jo mateix li explicaré, que sóc manresà i pagès; jo li explicaré!

Bisbe Galceran Sacosta:

—No, no! Ho explicaré jo, que sóc el Bisbe Galceran Sacosta! I ho sé com ningú dels que són aquí!

Un Conseller del Veguer:

—No, no! De cap manera! Ho explicaré jo, que sóc Conseller del Veguer de la ciutat!

Rei Pere III:

—Calleu tots! Us ho ordeno! Sóc el Rei Pere III, amo de terres i aigua. Ara parlaré!

Periodista:

—Doncs, vos mateix. Digueu Rei Pere. Em podeu explicar què passa o més ben dit què va passar?

Rei Pere III:

—Miri, els manresans m'han demanat permís per poder fer una Sèquia que els faci arribar l'aigua del Llobregat fins a Manresa, i així solucionar els problemes d'aigua

que pateix la ciutat; i jo els he dit que sí. Han demanat ajut al mestre d'obres Guillem Catà perquè els dissenyi una obra mestra: "La Sèquia", un canal d'aigua que comença a Balsareny i que arribarà fins a Manresa. La ciutat ha passat molts anys de sequera, la gent es posava malalta, es moria de gana i marxava de la ciutat. Estic segur que la Sèquia sempre portarà aigua i que mai més hi haurà sequera a Manresa.

Pagès:

—I ja l'hem començat a construir, i ara no la podem pas desfer, però el Bisbe Sacosta no els la vol deixar acabar! Nosaltres, sense aigua no podem regar els nostres camps, i ens morim de gana!

Poble:

—Tenim gana, tenim set!
(públic/alumnes, aixecant les mans)

Periodista:

—I doncs què en dieu vos, Bisbe?

Bisbe Galceran Sacosta:

—Oh! És que la Sèquia, aquesta Sèquia, travessa les meves terres; i a més, si prenen aigua del riu, la meva aigua, com rodaran els meus molins?

Periodista:

—I vos senyor Conseller del Veguer, què en penseu?

Un Conseller del Veguer:

—Que la Sèquia s'ha de fer, l'hem d'acabar; la ciutat necessita aquesta aigua, i tenim el permís del rei Pere III.

Bisbe Galceran Sacosta:

—Si feu aquesta Sèquia, si continueu fent aquesta Sèquia... Us castigaré, amb l'excomunió als que la fan i amb l'entredit a tota la ciutat! I no se'n parli més!

Pagès:

—I ara com ho farem?

Poble:

—Tenim gana! Tenim set!
(el públic aixecant les mans)

Periodista:

—Rei Pere, la ciutat té un problema i ara...

Rei Pere III:

—Un problema que va durar molts anys, fins que el Bisbe Galceran Sacosta va morir i va arribar el nou bisbe Miquel de Ricomà...

Pagès:

—I la llum, senyor Rei! Va arribar la LLUM! I tothom estava molt estranyat perquè això

no es veia cada dia...que aquella LLUM es va dividir en tres boles, i al cap d'una estona va tornar cap a Montserrat

Poble:

—Arriba la Llum! Arriba la Llum!

(públic/alumnes aixecant les mans i tres alumnes, pel passadís, avancen amb una bola de llum)

Bisbe Miquel de Ricomà:

—Què són aquests crits? Calma, senyors! Calma i seny! Escolti'm a mi, sóc el Bisbe Ricomà, i li explico bé com acaba aquesta història. Veurà, en aquells moments tan difícils per la ciutat, va arribar la LLUM. Era un 21 de febrer de 1345 quan una llum va arribar des de Montserrat fins a l'església del Carme i ens va il·luminar! Cregui'm que ens va il·luminar a tots... aquell senyal de Déu...

Pagès:

—I les campanes del Carme repicaven soles!

Bisbe Miquel de Ricomà:

—Vaig perdonar als manresans i a canvi d'uns calerons, els vaig deixar acabar la Sèquia. I els representants de la ciutat i jo, al final ens varem posar d'acord i varem signar la Concòrdia. I la Sèquia es va poder acabar al 1383; i l'aigua va arribar a Manresa!

Poble:

—Visca la Llum! Visca la Sèquia

(públic/alumnes, aixecant les mans)

Periodista:

—Doncs, ara ja ho tinc ben entès. Moltes gràcies a tots; me'n vaig a escriure la notícia, tornaré a la redacció amb la màquina del temps.

—I a vostès, públic i autoritats, moltes felicitats i que comenci la Festa!

Tots els personatges:

—Bona Festa de la Llum!!

Els pregoners

Han elaborat aquest pregó els alumneselaborat aquest pregó els alumnes de 1r d'ESO de l'escola Jeroni Moragas; de 5è de primària de l'aula d'acollida de l'escola Pare Algué i de 5è curs de primària de l'escola Oms i de Prat.

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra i
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The lyrics are in Catalan and are placed below the notes. The music consists of a series of eighth and quarter notes, with some rests. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra i pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent."

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tant gentil, tant clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tant excel.lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del Bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble Ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Omnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fou migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura
perquè la Verge procura
sempre el bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
de un cas tant singular,
la Llum Santa i delicada
al Carme s'en va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preeminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altre a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altre sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran, dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tant extremissim cas;
aleshores en continent,
la Llum de nostra ventura
isqué dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant-Ponç prop Sampedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,....

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder;
Oh encobert ornament!
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

